

područja za koje podpisani misli da nisu najsretnije opisani. Adventat je vrlo bogat liturgijski ciklus i označuje trostruki Isusov dolazak, a nije samo »vrijeme kad se vjernici pripravljaju za Božić«. Liturgijska se godina ne može dijeliti na božićno, uskrsno i duhovsko doba, kako se spominje kod brevijara. Pacifikal se mnogo više, sve donedavna, upotrebljavao za »cjelov mira« u Misi i o-tuda mu naziv (na Braču i skraćeno: pace) ,a ne od blogoslova ku-ća. Tko nosi soli Deo, na Misi ga skida na početku prefacije. Kod translacije je valjda štamparska pogreška obreda mjesto reda, a tako i na str. 9 biskupijama mjesto nadbiskupijama ili metropoli-jama.

Ove primjedbe ne žele da umanje vrijednost djela, već su na-protiv dokaz kako ih je malo i kako su malene u opsežnom i so-lidnom djelu koje će dobro doći i za poznavanje i za proučavanje liturgike.

o. M. Kirigin

VIJESTI

Liturgijski radni sastanci u krčkoj dijecezi

Očito je da neće niti Uredba o svetom bogoslužju niti sve najljepše odredbe svete Crkve postići cilja ako se za liturgiju ne zagriju najprije svećeničke duše. Jedva tada, kad žar pastira zahvati i vjerni puk, mogu se očekivati veliki plodovi što ih Majka Crkva želi.

U tom je smislu dala primjer drugima malena krčka bisku-pija. Njezin je naime pomoćni biskup preuzvišeni gospodin dr Karmelo Zazinović organizirao ljetos liturgijske radne sastanke za sav kler, raspršen na deset otoka i otočića svoje biskupije. Sretna je zamisao bila da se za održavanje spomenutih sastanaka pozove mnogopoštovani o. dr Tomislav Šagi - Bunić OFMConv koji na zagrebačkom bogoslovskom fakultetu predaje dogmatiku i patrologiju te je, kao takav, bio doista pozvan da osvijetli izvore novih zanosa i buđenja u samoj Crkvi, izvore kojima su temelji dubline Božjeg bivstva i ljubavi prema dušama.

Budući da je bilo nemoguće okupiti svekolike svećenike krčke biskupije u jedno mjesto, to je zborovanje bilo zamišljeno da se održi u tri središta: Malom Lošinj, Rabu i Krku.

Najprije je održan sastanak u Malom Lošinj, za dva veća i pet manjih otoka, gdje postoji najveća župa u dijecezi, koju je reorganizirao sam preuzvišeni pomoćni biskup, do nedavna župnik dekan u tom kraju, a sada se vodi dekan mons. Antun Toljanic, koji je ujedno imenovan dijecezanski predsjednikom Savjeta za promicanje svete liturgije, umjetnosti i glazbe.

Na dvodnevnom se sastanku, dne 27 i 28. srpnja, našlo na okupu devetnaest svećenika, redovnika i jedan bogoslov.

Sličan se sastanak, odmah nakon toga, održao dne 30. i 31. srpnja u Rabu za rapski provikarijat (otok Rab i sjeverni dio Paga) na kojem je uzelo dijela sedamnaest svećenika, redovnika i klerika, koji su se našli na ljetovanju u kamporskom samo-stanu.

Konačno je, dne 4. i 5. kolovoza, posljednji sastanak održan u biskupskom gradu Krku za svećenike otoka. Tu se okupilo oko četrdeset svećenika, redovnika, bogoslova i klerika.

Na sva su tri mjesta obrađivane teme o svetoj liturgiji. Naslovi su im bili ovi:

- I Pojam i uloga liturgije u životu i djelovanju Crkve,
- II Putevi liturgijskog odgoja,
- III Liturgija i suvremeni svijet (Očekivanja svijeta od koncilске Crkve).

Načrti su ovih predavanja bili za vremena dostavljeni svećenicima u ime pripreme, posebice pripreme na debatu koja je bila jedan od ponajglavnijih ciljeva sastanaka i koja je od momenta do momenta postajala vrlo živa. Zacijelo je donijela mnogo ploda.

Sveopća je želja svećenstva da se i u budućim godinama nastavi s ovakvim radnim sastancima kojima je ovogodišnje zborovanje dobar temelj i sretan početak.

Savjet za promicanje liturgije u krčkoj biskupiji

Rad DLO-a krčke biskupije

Početkom sam se rujna našao u Krku i na želju sam preuzv. pom. biskupa Dr K. Zazinovića prisustvovao sjednici njihovog DLO-a. U odboru je prema čl. 46. Uredbe i referent za crkvenu umjetnost i glazbu, pa je tako sav rad koordiniran. Ugodno me je iznenadilo čitanje zapisnika 29. sjednice. Sa 30 dosadanjih radnih sjednica može krčki odbor stati uz bok zagrebačkog DLO-a. Odmah je onda uzeo u ruke zapisnik sam preuzvišeni i tačku po tačku kontrolirao što se je od zadnje sjednice provelo, a što se i kako se još ima provesti. Kod toga je on zaista vodio sjednicu, tj. tražio da svi članovi sudjeluju u raspravljanju. Najviše se govorilo o tiskanju psalama za nedjeljne i blagdanske večernje koje su se dosad pjevale staroslavenski. Na terenu se javljaju poteškoće u provadanju čl. 32. Uredbe, osobito prigodom pogreba, ali je sve različite u tom pogledu preuzv. Zazinović uklonio još kao župnik u M. Lošnju, pa će sigurno pomalo i u cijeloj biskupiji. Osobito je pohvalno, što je krčki DLO preuzeo dužnost da surađuje u obnovljenom listu »Molite, braćo« koji moramo ne samo spasiti nego podići i proširiti.

o. M. K

Dva tečaja talijanskog CAL-a. Na plenarnoj je sjednici talijanskog episkopata u travnju ov. god. zaključeno, da se dosadašnji »Centro di azione liturgica (CAL)« potvrđuje kao službeni organ za liturgijski apostolat u Italiji. CAL se je pokazao dostojan tog povjerenja, kad je ovog ljeta organizirao dva važna tečaja. Prvi je bio u milanskom sjemeništu Saronno kroz puna tri tjedna za profesore liturgike u dijecezanskim i redovničkim bogoslovijama, učilištima i novicijatima. Prisustvovalo mu je 12 odličnih predavača i 60 revnih slušaća. Svakog su dana zajedno molili Treći čas i Večernju, koju su u nedjelju pjevali. Sva su tri tjedna imali po jednu koncelebraciju. Program je bio opsežan: Saborska je Uredba o sv. bogoslužju obrađena u 56 »lekcija« (3 dnevno) od 13. VII do 2. VIII. Usprkos vrućini i naporu svi su bili oduševljeni koliko predmetom i načinom raspravljanja toliko i bratskom ljubavlju koja je vladala

među njima. — Drugi je tečaj održan malo kasnije (od 31. VIII do 3. IX) u Pisi i to kao XIV talijanski liturgijski »studijski tjedan«. Prisustvovalo mu je oko 600 svećenika, a započeo je koncelebracijom koju je vodio predsjednik CAL-a Mons. Rossi, biskup u Bielli, i govorom kard. Lercara. Govori su bili vrlo praktični i učesnicima su nastojali pokazati što sa svoje strane trebaju učiniti da saborska Uredba o sv. bogoslužju s vremenom donese što više ploda.

(»Rivista di pastorale liturgica II« 572—576)

Treće zasjedanje sabora. Ovo treće zasjedanje svetog sabora započelo je papinskom Misom na kojoj su se u djelo provele neke odredbe koncilske liturgijske uredbe. Na ovom zasjedanju donesene su mnoge vrlo važne odluke: o kolegijalnosti biskupa, o sakramentalnosti svetog reda episkopata, o svetom redu đakonata kao samostalnom redu i staležu

Sastanak radnog odbora ILO-a. Koncem kolovoza sastao se u Banjoj Luci radni odbor ILO-a. Među ostalim zaključcima donesena je odluka da administracija i uredništvo pučkog liturgijskog časopisa »Molite braćo« prelazi u Zagreb. Na ovom sastanku su također izabrani predavači za pastoralno-liturgijski tečaj u veljači slijedeće godine koji će obrađivati temu »Liturgija i kateheza«.

Narodni jezik u Misi. Biskupske konferencije mnogih naroda uvele su gdje više gdje manje jezik u obrede sv. Mise. Među prvim bile su konferencije Australije, USA, Brazila, Francuske i Njemačke.

Prvorazredni ekumenski događaj. Na kvatrenu subotu, 28. IX papinska delegacija pod vodstvom kardinala Bea povratila je glavu sv. Andrije apostola u grčki grad Patras gdje je sveti apostol bio mučen. Ova dragocjena relikvija primljena je od predstavnika grčke Crkve i države i od pravoslavnog puka s najvećim počastima. Vrlo je značajno što je tom prigodom rekao kardinal Bea: »Vjekovima smo živjeli kao da smo jedni drugima strani, iako nas je jedno isto krštenje učinilo djecom Božjom i braćom u Kristu Isusu. Kroz vjekove smo prečesto dolazili u sukob, premda smo po daru jednog istog svećeništva svetkovali istu Euharistiju, pričestivali se presvetim tijelom jedinoga Gospodina koji je tu da nam da život, da sjedini razasutu djecu Božju. Bratstvo Andrije i Petra, koji su tako blisko sjedinjeni u Kristovoj ljubavi i službi, neka svima nama bude uzor.«.

Prva enciklika Sv. Oca. Na blagdan Kristova preobraženja izdao je Sv. Otac Pavao VI svoju prvu encikliku »Ecclesiam suam«. Enciklika je podijeljena na tri dijela: 1. Crkva postaje sve više svijesna sebe, 2. Crkva treba da se obnovi, 3. Crkva stupa u kontakt sa svijetom. Ova je enciklika sigurno jedan od najznačajnijih papinskih dokumenata našeg stoljeća, te je pobudila veliko zanimanje kršćana i nekršćana.

Euharistijski kongres u Bombayu. Prigodom međunarodnog euharistijskog kongresa u Bombayu katolici cijelog svijeta pokazali su međusobnu povezanost. Vatikan se pobrinuo za 500 stola i roketa, Njemačka je pribavila 84 ciborija, 400 misala i dragocjenosti korpus za križ kongresnog oltara, Italija kaleže, patene i oltarne križeve, Australija veliku dragocjenu monstrancu, Francuska se pobrinula za 456 flaša misnog vina, Argentina za 2.000.000 malih i velikih hostija, USA za živežne namirnice i fotomaterijal (Der Sonntag 1964, 40, 28).